

ΝΙΚΟΣ Α. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ, *Λόγος καὶ μύθος μέ βάση τὴν ἀρχαία ἐλληνική φιλοσοφία*, ἔκδοση δεύτερη, ἐκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1990, 200 σελ.

Στή σειρά «Φιλοσοφική καὶ Θεολογική Βιβλιοθήκη» ἐμφανίσθηκε ως 12ος τόμος τό παραπάνω ἔργο τοῦ καθηγητῆ τῆς φιλοσοφίας στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Νίκου Ματσούκα, πού εἶδε γιά πρώτη φορά τό φῶς τῆς δημοσιότητας τό 1976. Μετά τήν εὐμενή ὑποδοχή ἔκεινης τῆς ἔκδοσης καὶ λαμβάνοντας ὑπόψη νεώτερες ἐργασίες στόν ἐλληνικό καὶ διεθνή χῶρο δ συγγραφέας προχώρησε στή βελτιωμένη δεύτερη ἔκδοση.

Μύθος καὶ λόγος μοιάζουν νᾶναι ἀντίθετα. Τό ἔνα γεννιέται στήν Ἀνατολή καὶ τό ἄλλο στή Δύση. Ὁ μύθος συγγενεύει μέ τή θρησκεία καὶ δ λόγος μέ τήν ἐπιστήμη. Πῶς ὅμως σχετίζονται αὐτά τά δύο στοιχεῖα, τό μυθικό καὶ τό λογικό, μέσα στήν ἀρχαία ἐλληνική σκέψη; Σέ ἀπάντηση αὐτοῦ τοῦ ἔρωτήματος ἀποδύεται δ συγγραφέας μέ βάση τά πηγαῖα κείμενα.

Στά τρία πρώτα κεφάλαια ἐπιχειρεῖ μιάν ἀνατομία τῶν ἐννοιῶν τοῦ κόσμου (σελ. 37-71), τοῦ ἀνθρώπου (σελ. 73-102) καὶ τοῦ χωροχρόνου (σελ. 103-130) στήν ἀρχαιοελληνική φιλοσοφία. Στό ἐνδιάμεσο Δ' κεφάλαιο (σελ. 131-151) διερευνᾶται ἡ λειτουργική σχέση ἀνάμεσα στό μῆθο καὶ στό λόγο. Τά δύο ἀκροτελεύτια κεφάλαια σπουδάζουν τήν «μετακένωση» τῆς ἀρχαιοελληνικῆς σκέψης στό νεώτερο δυτικό πολιτισμό διαμέσου τοῦ μεσαιωνικοῦ χριστιανισμοῦ (σελ. 153-170) καθώς ἐπίσης τήν μετάγγιση τοῦ κλασσικοῦ ἐλληνικοῦ κοσμοειδώλου στή βυζαντινή παράδοση καὶ τήν ἀνατολική πατερική σκέψη (σελ. 171-190).

Ἄν ίσχύει ὅτι «σοφόν τό σαφές», τότε τό ἔργο τοῦ κ. Ματσούκα εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό φιλόσοφο, εἶναι σοφό, διότι διακρίνεται για τή σαφήνειὰ τῶν θέσεών του, ὅπως ἐπίσης καὶ τήν πλούσια παράθεση τεκμηρίων ἀπό τίς πηγές τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ στοχασμοῦ. Ἰσως χρειαζόταν κάπως περισσότερο συζήτηση τοῦ συγγραφέα μέ τή σύγχρονη ἔνη βιβλιογραφία, τόσο την θρησκειολογική (π.χ. M. Eliade, Mythes, Rêves et Mystères, 1957) ὅσο καὶ τή φιλοσοφική (λ.χ. H. Blumenberg, Arbeit am Mythos, 1979). Ωστόσο ἡ ἐμβριθής μελέτη τῶν πηγῶν καθιστᾶ τό ἔργο αὐτό πολύτιμο βοήθημα γιά μιά πρώτη ἐπαφή μέ τήν ἀρχαιοελληνική φιλοσοφία.

ΔΡ. ΜΑΡΙΟΣ Π. ΜΠΕΓΖΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΡΟΥΣΣΟΥ, *Ἡράκλειτος (Περὶ φύσεως)*, Ἀθήνα, Παπαδήμας 1987, 35* + 211 σελίδες.

Το νέο βιβλίο του κ. Ρούσσου ἔχει ἡδη παρουσιασθεί καὶ κριθεί από τον κ. Χρίστο Α. Τέζα («Δωδώνη», 16 [1987] 253-257). Η κριτική παρουσίαση του κ. Τέζα, διεξοδική καὶ θετική για το βιβλίο, δεν επισημαίνει —κατά τίς εκτιμήσεις μου— κύριες αρετές τής νέας προσφοράς του κ. Ρούσσου σε βαθμό που επιβάλλεται, όπως νομίζω, κριτική αναψηλάφηση· με το πνεύμα αυτό επιχειρώ αυτήν τήν απροκατάληπτη παρέμβασή μου.

Τό νέο βιβλίο του κ. Ρούσσου αποτελείται από τον «Πρόλογο», την «Ιστορική εισαγωγή», τα «Αποσπάσματα» καὶ την αντίστιχη νεοελληνική Μετάφρασή τους, τίς «Ἐρμηνευτικές σημειώσεις», τίς «Αρχαίες μαρτυρίες», το «Λεξιλόγιο» των αποσπασμά-